

Представництво Фонду імені Гайнріха Бьолля в Україні має честь запросити Вас взяти участь у публічній подіумній дискусії за темою:

Українське громадянське суспільство: досвід Помаранчевої революції та погляд у європейське майбутнє

Час: 01 грудня 2009, з 15.30 години

Місце: Київ, готель «Київ», вул. Грушевського 26/1, другий поверх

15.30	Реєстрація гостей
16.00	Вітання Кирило Савін , керівник Представництва Фонду імені Гайнріха Бьолля в Україні
16.15 – 18.00	Блок I: П'ята річниця Помаранчевої революції – не привід для святкування?

Помаранчева революція 2004 року була важливим проривом у демократичному розвитку України та призвела до нової хвилі трансформацій. Ідея зміни влади та парадигми розвитку, нового справедливого порядку та зовнішньополітичної орієнтації на ЄС надихнула громадян України тоді до того, щоб активізуватись та продемонструвати солідарність і свою громадянську позицію. В листопаді 2004 року Україна отримала таке громадянське суспільство, яким воно має бути, – активне, повне ідей, мотивоване та орієнтоване на досягнення суспільних цілей, проте толерантне та несхильне до насилля. Це було особливо помітно в деяких південних та східних містах України, які тоді пережили свої «Майдани» та маленькі революції. Проте свято демократії тривало лише два тижні...

Яку мотивацію мали тоді українці щоб жертвувати собою заради досягнення суспільно-значущих цілей? Чому така мотивація відсутня у людей сьогодні? Що було поштовхом для початку помаранчевого руху в східних та південних регіонах України? Чи є вірною теза про те, що середній клас був носієм і головною дієвою особою Помаранчевої революції? Чому в революційні дні в країні відчувалась майже необмежена солідарність та дуже висока толерантність між людьми та чому сьогодні в суспільстві все більше і більше відчувається нетерпимість до чужинців? Що мають зробити українці для того, щоб фантастичну атмосферу Майдану перетворити на щоденний спосіб життя країни?

- **Вікторія Наріжна**, письменниця та громадська активістка, Дніпропетровськ
- **Євген Золотарьов**, активіст ПОРИ, Київ
- **Володимир Маслійчук**, відповідальний секретар часопису «Україна Модерна», Харків
- **Олександр Славський**, громадський активіст, Віце-президент ВМГО «Дебатна академія», Одеса

Модерація: **Віталій Портніков**, журналіст, Київ

18.00 – 18.30 перерва на каву

18.30 – 20.30 **Блок II:**
Східне партнерство: роль громадянського суспільства та геополітичне протистояння з Росією

Польсько-шведська ініціатива – Східне Партнерство (СП) – в травні 2009 року офіційно стала новою стратегією Європейського Союзу щодо його східних сусідів. Ця нова стратегія надає великого значення підтримці громадянського суспільства в країнах-сусідах та їх залученню до європейського співтовариства. Громадянське суспільство вперше має стати активним суб'єктом політики. Проте поки ще залишаються нез'ясованими деталі та механізми такої підтримки та співпраці із громадянськими суспільствами східних країн-сусідів.

Яким чином мають бути організовані механізми підтримки в рамках Східного Партнерства для того, щоб воно було насправді корисним для реальних суб'єктів громадянського суспільства? Як при цьому забезпечити прозорість та об'єктивність в процесі відбору та прийняття рішення про підтримку? Яку роль має відігравати в цьому контексті Форум Громадянського Суспільства (Civil Society Forum)? За допомогою яких інструментів може бути забезпечена не тільки фінансова підтримка неурядових організацій, а й їх інтелектуальний, методологічний та інший супровід з боку ЄС?

Східне Партнерство було одразу сприйнято і засуджено Росією як втручання у сферу її інтересів. Російська Федерація розуміє СП як нову пропозицію ЄС щодо інтеграції до країн колишнього Радянського Союзу та наполягає як одна з великих держав Європи на своєму праві інтегрувати «країни ближнього зарубіжжя» до «сучасної ліберальної імперії».

Йдеться у Східному Партнерстві дійсно про пропозицію ЄС щодо інтеграції чи це є просто інструментом стримування таких країн, як наприклад Україна та Грузія, подалі від перспективи членства у ЄС? Наскільки легітимними та виправданими є російські претензії на право вето щодо розширення ЄС на схід (як це вже було при спробі України та Грузії отримати перспективи членства в НАТО в квітні 2008 року)? Яким чином співвідносяться та чи не протирічять одна одній Східне Партнерство та політика ЄС та окремих його країн (наприклад Німеччини) щодо Росії? Східне Партнерство не є кінцевим пунктом розвитку Східної політики ЄС. В разі якщо СП виправдає себе, чи виникатимуть подальші інструменти європейської Східної політики? Якщо так, то якими вони можуть бути?

- **Іріс Кемпе**, керівниця Представництва Фонду імені Гайнріха Бьолля на Південному Кавказі, Тбілісі
- **Дмитрій Данілов**, Інститут Європи Російської Академії Наук, Москва
- **Лукаш Адамські**, Польський Інститут міжнародних відносин, Варшава
- **Павло Клімкін**, Міністерство Закордонних Справ України, Департамент Європейського Союзу, Київ (участь має бути підтверджена)
- **Давід Стулік**, Делегація Європейської комісії в Україні, Київ

Модерація: **Кирило Савін**, керівник Представництва Фонду імені Гайнріха Бьолля в Україні

з 20.30 **фуршет**

Захід проходитиме українською та англійською мовами із синхронним перекладом.
По закінченню ми раді запросити гостей на фуршет для неформального спілкування.

Звертаємось до Вас з проханням підтвердити свою участь до **27.11.2009** року електронною поштою (info@boell.org.ua) або за телефоном 044/390 7078.

З повагою,

Кирило Савін
Керівник Представництва Фонду імені Гайнріха Бьолля в Україні
вул. Горького 37/13, оф. 10
03150 Київ